

Kerkpleinnieuws

weekbrief van deelgemeenschap Sint Jan de Doper - Visitatie
nummer 18 week 25 maart – 31 maart

Sint Jan de Doper - Visitatie is een deelgemeenschap van De Goede Herder parochie.
Pater Leo de Jong o.p. inspireert onze gemeenschap voor de dominicaanse traditie.

Kerk en secretariaat: Mgr. Nolenslaan 99, 3119 EB Schiedam tel. 010-4735066
Secretariaat: donderdag, vrijdag 09.30-11.30 uur. email: info@sintjan-visitatie.nl
Website: www.sintjan-visitatie.nl. Bankrekening: nl 68 ingb 0000203272
Kopij en info kerkpleinnieuws: info.kerkpleinnieuws@meandermaas.nl

E-mailadres pastores: pastoraalteam@goedeherderparochie.nl
Pastores zijn: Charles Duynstee, Henri Egging, Avin Kunnekkadan, Kees Koeleman.

Vieringen

Zondag	31 maart	11.00 uur	vierde zondag van de vasten eucharistieviering pastor Henri Egging samenzang o.l.v. Wim van der Steen
--------	----------	-----------	--

SYMBOLISCHE SCHIKKING :

Wij moeten tot inkeer komen, een nieuw begin maken. "Jullie moeten je leven veranderen".
De bedoeling van ons leven is dat wij iets kunnen betekenen voor anderen.
Wij worden uitgenodigd tot een nieuw begin. Verbeter de wereld, begin bij jezelf.
Wij zijn een vijgenboom, De Eeuwige is de tuinman.
Met eindeloos veel geduld wacht hij op een nieuw begin: de bloesem en de vrucht.
De lezingen roepen op tot "zien". Omzien naar een ander.
De tekenen van groei en bloei zien zoals de tuinman met geduld wacht op de groei van de vijg.
In de schikking proberen we dit duidelijk te maken.
Aan de boom komt langzaam wat groen, de bloei naar het nieuwe.
Op de schikking op tafel liggen wat vijgen en groene takken gaan op naar omhoog.
Vanuit de donkere aarde ontstaat leven, groeiend vanuit de grond en het zo nodige water.

Parochie De Goede Herder

St. Jan de Doper- O.L.V. Visitatie, Schiedam

(C) 2^e zondag 40 dagentijd. 17 maart 2019

(Lezingen: Genesis 15,5-12+17-18; Lucas 9,28b-36)

Wij komen elke zondag samen om te luisteren naar Gods woord, maar - laten we eerlijk zijn – dikwijls blijven we toch met veel vragen zitten. Nu wij het verhaal gehoord hebben over de gedaanteverandering van Jezus, zitten we ook met vragen. Wat is daar eigenlijk gebeurd? Hoe moeten wij dat verstaan?. De zinnen die wij daar lezen passen niet in onze ervaringswereld: 'zijn gelaat veranderde van aanblik, zijn kleren werden verblindend wit, een stem klonk uit de hemel'. Zouden wij zulke stukken uit het evangelie niet beter schrappen?

En toch is deze ervaring van de apostelen met Jezus op de berg, die zei met menselijke woorden proberen te omschrijven, zo wezenlijk geweest dat zij die heel hun leven niet hebben vergeten. Wij lezen dat in de tweede brief van Petrus, hij schrijft daar: "Wij beroepen ons niet op een vernuftig bedachten mythen, maar wij spreken als ooggetuigen van zijn luister. Deze stem hebben wij zelf uit de hemel horen klinken, toen wij met Hem op de heilige berg waren. Er zijn in het leven van de apostelen zeker meer momenten geweest, waarin duidelijk werd: deze moet Gods Zoon zijn. En deze momenten hebben zij in hun herinnering vast gehouden, zij zijn voor hen in donkere uren als een lamp voor hun voeten, als een ster aan de donkere hemel.

Dit evangelie is geschreven om ons te bemoedigen en ik denk dat wij deze bemoediging in deze tijd heel hard nodig hebben.

Een van de grote problemen van de apostelen was, dat zij de samenhang niet konden vinden tussen het leven verliezen en het leven redden, tussen lijden en heerlijkheid. Daarom konden zij Jezus ook zo moeizaam volgen op zijn weg naar Jeruzalem. Zij konden niet begrijpen dat in die weg van menselijk lijden de kracht en de heerlijkheid van God zelf kon schuilgaan. Daarom hadden zij zo een ervaring van de heerlijkheid van Christus hard nodig en die heerlijkheid overmeesterde hen, zij ondergingen het gebeuren. Zij willen die heerlijke ervaring vasthouden, ze willen ze vasthouden en tenten bouwen, maar zij weten niet ze wat ze zeggen.

Daarom zwegen zij erover en verhaalden in die tijd aan niemand iets van wat zij gezien hadden. Alleen na de verrijzenis is Jezus bezorgd om hun inzicht te geven in het heilsmysterie. Tot de twee leerlingen van Emmaüs zegt Jezus: "Moest de Mensenzoon dit alles niet lijden om zo in zijn glorie binnen te gaan?"

Tegenover dat zwijgen van de leerlingen plaatst Jezus na de verrijzenis de kracht van het getuigenis, door de uitstorting van de Geest op het Pinksterfeest: 'gij zult de kracht ontvangen van de heilige Geest die over u komt om mijn getuigen te zijn....tot aan het uiteinde der aarde.'

Toen hebben de apostelen niet meer gezwegen, zij hebben getuigd tot met hun bloed en na hen is dit getuigenis nooit meer stilgevallen en niemand zal dit getuigenis tot zwijgen kunnen brengen.

Is dit Thaborgebeuren dan zo vreemd voor ons?

Kennen wij in ons leven geen momenten waarin het goddelijke doorbreekt?

Enkele dagen voor zijn dood zei Martin. L. King: "Ik weet niet wat er gebeuren zal, wij staan voor moeilijke dagen. Maar dat betekent niets meer voor mij, omdat ik boven op de berg ben geweest.

Mijn ogen hebben de heerlijkheid aanschouwd van het komende rijk. Zoals alle mensen wil ik graag lang leven, maar dat is niet meer mijn zorg, ik wil alleen Gods wil vervullen.' Dit Thaborgebeuren gaf hem de kracht de marteldood te aanvaarden.

En Solzjenitsyn schrijft: 'Hoe gemakkelijk is het voor mij, Heer, met U te leven, hoe gemakkelijk is het voor mij in U te geloven, als Gij bij mij zijt.'

Wij willen allemaal in Jezus geloven, maar dit geloof maakt ons vaak radeloos omdat wij ook niet de verbinding zien tussen kruis en heerlijkheid.

Alleen in het gebed, zoals bij Jezus, kan dan die zekerheid doorbreken, dat Gods heerlijkheid kan schuilgaan in onze zwakheid, dat Gods heerlijkheid kan stralen in de duisternis van deze wereld.

Ik hoop dat de viering van vandaag voor ons allen een Thaborgebeuren wordt, dat ons de moed geeft, samen met Jezus door lijden en kruis tot de heerlijkheid te geraken.

Vastenactie 2019

Vorige week is er in de gezamenlijke viering aandacht gegeven aan de start van de vasten en meditatietijd in de periode voor Pasen. Ook de vastenactie is daarmee gestart. Het thema dit jaar is "Water, een nieuw begin". Wij steunen met onze opbrengst van dit jaar waterprojecten in Niger, Congo, Sierra Leone, Nicaragua en Indonesië. Die waterprojecten zorgen voor infiltratie systemen, putten, pompen en opslagtanks. Meer info hierover kunt U vinden op de site www.vastenactie.nl of neem een van de folders mee die in de hal liggen.

Hoe kunt U helpen?

U kunt uw bijdrage elke week deponeren in de welbekende melkbus in de hal. Ook kunt U een bedrag overmaken op rekening van de penningmeester: deelgemeenschap St. Jan-Visitatie onder vermelding van Vastenactie 2019.

Verder bieden wij schoolplaten aan van verhalen uit het Oude Testament. Bekijk ze eens en misschien is er iets bij om mee te nemen.

Op 31 maart hebben wij wat extra lekkers voor bij de koffie. Ook hiervan is de opbrengst voor de vastenactie.

U wat lekkers bij de koffie en wij een bijdrage voor onze actie!!!!

Zoals elk jaar is er ook nu weer een gedeelte van de opbrengst voor een doel dichtbij. We hebben als vastenactie groep van de deelgemeenschappen Goede Herder, Schiedam gekozen om een percentage van de opbrengst te doneren aan het project: voedselbank tuinieren. Op 3 plaatsen in Schiedam zetten vrijwilligers zich in om verse groenten en fruit te verbouwen als aanvulling op de voedselpakketten. Voor het geld wat wij geven kunnen er zaden, plantjes en gereedschap worden gekocht.

Daarbij zetten we ook de mand weer klaar voor de voedselbank. Hierin kunt U koffie, thee, blikjes worst, meel, suiker, iets lekkers enz. brengen voor in de voedselpakketten. Wij zorgen dat het bij de Voedselbank wordt gebracht.

Zo kunnen wij op vele manieren onze bijdrage leveren, wij bevelen de actie van harte aan en rekenen op uw hulp !!!

Agenda

Maandag 1 april: sirenedienst De Wissel

Elke eerste maandag van de maand, om 12.00 uur, worden de sirenes getest. Direct daarna begint in inloophuis De Wissel de Sirenedienst, een kort middaggebed waarin we stilstaan bij alles wat onze wereld bedreigt maar ook bij wat hoop geeft op vrede en samenwerking! De Sirenedienst zal worden geleid door voorganger Anneke van Mansum-Hoogenboezem.

Plaats: Inloophuis de Wissel, Broersveld 123b of via ingang Baan 40

Tijd: de bijeenkomst start om 12.00 uur precies en duurt ca. 20 minuten.

Zaterdag 13 april: 25 jaar Leerhuis Spiritualiteit en stichting Oecumenische ontmoetingen Rotterdam

Beste belangstellenden, het Leerhuis Spiritualiteit en Stichting Oecumenische ontmoetingen Rotterdam, bestaan beide 25 jaar. Door de jaren heen hebben wij vaak samengewerkt om u een scala aan activiteiten, zoals lezingen en reizen, aan te kunnen bieden. Dit is de aanleiding geweest om ook bij deze heugelijke bijeenkomst onze krachten te bundelen.

Graag bieden wij u deze dag aan om samen terug te kijken op de hoogtepunten van de afgelopen jaren, om ons te laten inspireren door de lezing van Père Cyrille Vael, monnik van de Abdij van Chevetogne en een boek te presenteren, geschreven en uitgegeven door het Leerhuis Spiritualiteit.

Na de lunch is er een presentatie van de oecumenische ontwikkelingen, contacten en ontmoetingen in en vanuit Rotterdam met door de jaren heen een boeiende samenwerking met vele activiteiten, waaronder vieringen, leerhuis en lezingen maar ook reizen. We sluiten het middagprogramma af met een Byzantijnse Vesperviering voor de Palmzondag met medewerking van het koor van de Byzantijnse Gemeenschap Wladimirskaja.

Plaats: de St. Dominicuskerk, ingang (achterzijde) 1e Nieuwstraathof 2, 3011 GN Rotterdam.

Programma:

10.00 inloop met koffie en thee

10.30 verwelkoming

10.45 Lezing in het Nederlands/Vlaams door Père Cyrille Vael: "Het verloren paradijs van het niet weten"
Zie ook <https://www.nieuwwij.nl/interview/eindelijk-is-god-dood-we-kunnen-opnieuw-geloven/>

11.30 pauze

12.00 gelegenheid voor vragen

12.45 presentatie jubileumboek Leerhuis Spiritualiteit

13.00 lunch

14.15 presentatie "Oecumene in en vanuit Rotterdam"

15.00 pauze

15.30 Byzantijnse Vesperviering voor de Palmzondag m.m.v. het Byzantijnskoor Wladimirskaja

16.30 feestelijke afsluiting met hapjes en drankjes

U zult begrijpen dat wij het zeer op prijs stellen als u kunt laten weten of u geheel of gedeeltelijk aanwezig bent, graag horen wij dat uiterlijk 31 maart a.s.

Wij vragen u zich aan te melden via: <https://goo.gl/forms/lhfillqMGaphnQzOf2>

Lukt dit niet of heeft u nog vragen? Neem dan contact met ons op via glbruinaars@hetnet.nl

Onder vermelding van onderstaande gegevens:

Naam, adres of e-mail, telefoonnr. (deze gebruiken wij alleen in noodgevallen)

En wilt u aangeven bij welke onderdelen u aanwezig bent: ochtendprogramma / lunch /middagprogramma

Vriendelijke groet, namens beide organisaties, José van der Torre en Co Elshout

Op de volgende pagina's een ingezonde artikel van pater Leo de Jong o.p.

“Seksualiteit is in ieder geloof een heikel punt. De meest simpele, meest oorspronkelijke behoefte van ieder levend organisme, zich voort te planten en zichzelf en een ander plezier te verschaffen, wordt gezien als duivels gevaar en gebruikt als disciplinair onderdrukkingsmiddel. Wat hiervan de gevolgen kunnen zijn, zien we in de tegenwoordige Rooms Katholieke kerk; niet alleen in de ellende van het kindermisbruik, maar ook in de jarenlang in kloosters als slavinnen misbruikte “Gevallen vrouwen” en hun kinderen, in de omgang met gescheiden mensen in een nieuwe relatie, met volwassen homosexualiteit, en met seksualiteit buiten het huwelijk.”

C) (Artikel: Seksualiteit is in ieder geloof een heikel punt.

Nelleke Noordervliet. Toevoegingen door ondergetekende.

Trouw, Opinie, 23 februari 2019.)

=====

De officiële leer van de Rooms Katholieke kerk over seksualiteit is pijnlijk eenvoudig: alles is onder zware zonde verboden, op één uitzondering na: de sexuele omgang tussen een legitiem getrouwd echtpaar, zonder voorbehoedsmiddelen en slechts op de “normale” manier, zodat er eventueel kinderen uit kunnen voortkomen. En oh ja: je mag dan gebruik maken van de tijden, dat de vrouw onvruchtbaar is.

Dit alles met een beroep op de zogenaamde natuurwet.

Bestaan er natuurwetten? De wet van de zwaartekracht lijkt me een goed voorbeeld. Zo ook de wet, dat leven in al zijn vormen zoekt naar behoud en naar nakomelingschap.

Bestaan er ook morele natuurwetten? Ik kan er één aanwijzen, maar ik vraag me toch direct af, of dit nog wel een natuurwet mag genoemd worden: *“Behandel de ander, zoals je zelf behandeld wilt worden”*.

Dat sluit een groot aantal van de zogenaamde tien geboden in: *“Gij zult niet doden; gij zult niet stelen; gij zult niet vals getuigen”*; enz.

Het is een natuurwet, dat wij zullen sterven. Toch bevechten wij heel legitiem deze natuurwet, door zo lang als mogelijk met medische hulpmiddelen deze regel uit te stellen, en als het sterven dan toch onontkoombaar is, dit proces zo pijnloos mogelijk te laten verlopen. Dat is niet *“volgens de natuur”*, maar heel duidelijk: *“volgens ons gegroeide inzicht, onze steeds uitgebreidere mogelijkheden en mededogen”*.

Soms is het zo, dat *“volgens de natuur”* een vrouw niet in staat is een kind te baren. Maar met heel veel medische hulpmiddelen is deze *“natuurwet”* aanzienlijk teruggedrongen. En we zijn er blij om. Wat is de kern van deze verschuivingen?

Onze kennis en kunde groeien explosief. Dat kan afschuwelijke gevolgen hebben – met atoomwapens kunnen wij nu voor het eerst in de geschiedenis bijna de gehele mensheid uitroeien –, maar ook onze kennis om het leven te genezen en om ziektes en misgroei te verbeteren, groeit in hoge snelheid. Hierin verbetert cultuur de natuur; dit volgens een andere wet, namelijk dat onze kennis en kunde groeien door het goed gebruiken van ons verstand. Mijn stelling is, dat juist door deze wet van groeiend inzicht de ijzeren natuurwet opzij wordt gezet, ook in moreel opzicht. Ik kom hierop nog terug.

Maar eerst dit: een van de oorzaken van het combineren van seksualiteit met zonde, is de opvatting van Augustinus over de erfzonde. Die fundamentele aanleg tot het kwade zou in ons tot stand komen via de seksualiteit en daarmee dus ieder geboren mens besmetten. Sex is bij Augustinus dus de wortel van alle kwaad en zelfs in een geoorloofd gebruik ervan binnen het huwelijk meende hij nog te moeten spreken over “geoorloofd kwaad”. Augustinus bestreed Pelagius, die echt wel van het bestaan van zonde en van de noodzakelijkheid van Goddelijke vergeving doordrongen was, maar niet kon geloven, dat een pas geboren baby al vervloekt was en dodelijk geïnfecteerd met het kwaad. Zo projecteerde Augustinus zijn berouw over zijn eigen losbandige jeugd als een duistere schaduw over het westerse christendom. Via veel gemanipuleer wist hij Pelagius te laten veroordelen.

Deze zeer kwalijke verbinding tussen seksualiteit en oer-zonde werd nog verhard door de theologie van de zogenaamde natuurwet.

“Natuurwet of natuurrecht staat voor een geheel van principes en regels die universele geldigheid zouden hebben en mede daarom boven de regels van het positieve recht zouden gaan. In de gangbare opvatting slaan deze termen uitdrukkelijk niet op de natuur in de zin van de planten- en dierenwereld, maar op de menselijke natuur, die gekenmerkt wordt door het verstand (de rede) “. (Definitie volgens Wikipedia, encyclopedie.)

Toegepast op menselijke relaties leverde dit een moraal op, die er zonder meer van uitging, dat het Gods wil was, dat de zogenaamd klaarblijkelijke verschillen tussen man en vrouw, en de gerichtheid van de seksualiteit op een kind, onverkort moesten worden gehandhaafd. Zó was de natuurwet, klip en klaar, en elke afwijking ervan was dus “tegennatuurlijk”. De kerk wist één op één, wat precies Gods wil was. Je kon het zo aflezen aan de “natuur” van een man en een vrouw! En dat bij andere volken en in andere culturen wat genuanceerder naar het gegeven verschil tussen man en vrouw werd aangekeken, was natuurlijk een ergerlijke dwaling!

Homosexualiteit en transgender zijn waren daarmee tegennatuurlijk, en dus tegen Gods wil. Wellicht kon je er niets aan doen, dat je je zo voelde, maar de praxis was een belediging van de Eeuwige! Dat tenminste vier procent van de jongeren dit soort gevoelens heeft, speelt geen rol in Gods bedoelingen. Verandering van geslacht? Experimenteren met en genieten van seksualiteit buiten de nauwe grenzen van het wettelijke huwelijk: zware zonde! En zelfs binnen dat huwelijk waren er nog zondige valkuilen genoeg.

Voor veel goedwillenden was de innerlijke reactie dan ook scrupuleusiteit: grote angst voor God, voor de zonde en voor de straffen, die God in petto had.

De vergeving van al deze zonden was praktisch uitsluitend voorbehouden aan een andere instelling van de zelfde kerk: de biecht. Maar ook hier onder strikte voorwaarden. Alweer: omdat God het zo gewild en geregeld had.

En wie meent, dat het feit, dat vrouwen geen priester mogen worden, niets te maken heeft met het bovenstaande, zou eens kunnen proberen mij hiervan te overtuigen! Is voor mannen, die verplicht zijn om celibatair te leven, de reële vrouw niet de grote verleiding? Als mannelijk celibatair priester verlies je daarmee immers ook de glans, de macht en de uniciteit van het priester-zijn. Zou God alweer gewild hebben, dat vrouwen niet tot het ambt mogen worden toegelaten? In veel kerken begint men hier genuanceerder over te denken; zo niet in de Rooms Katholieke kerk.

Gelukkig is die God voor velen dood – al trekken kerkelijke leiders nog steeds aan dit dode paard, getuige de Nashville-verklaring in sommige orthodox protestantse kerken en als antwoord het kolossale zwijgen hierover in de officiële Rooms Katholieke kerk. Je zou er onkerkelijk om worden, juist uit mededogen met medemensen, die moeten leven in de situatie van uitzondering.

Dat priesters vaak vanaf het klein seminarie – dus vanaf het begin van hun puberteit opgeleid werden in een sfeer van ontkenning en onderdrukking van seksualiteit, met het uitsluiten van mogelijkheden tot experiment, heeft mijns inziens zeker bijgedragen tot de verschrikkelijke ontsporingen van het kindermisbruik in de Rooms Katholieke kerk. Ik kreeg als veertienjarige een brief van de prefect van het klein seminarie mee, waarin stond, dat mijn ouders moesten voorkomen, dat ik gemengd ging zwemmen of naar het strand ging.

Deze mentaliteit werkt door tot en met de misdadige behandeling als slavinnen van “gevallen vrouwen” en hun kinderen in vrouwenkloosters, waar de religieuzen deze mensen juist liefdevol hadden moeten opvangen, omdat de buitenwereld hen veroordeelde.

En eigenlijk is het erg vreemd, dat bisschoppen en kardinalen, die vanaf hun twaalfde jaar opgevoed zijn in deze celibataire ontkenning van hun persoonlijke seksualiteit, nu moeten optreden tegen en oordelen over sexuele misdadigers binnen de clerus, maar de duistere grond onder dit alles niet aan de orde kunnen, mogen of willen stellen.

Wat is de apofatische theologie dan een bevrijding! De zekerheid, dat je van God en van Gods bedoelingen niets weet, en dat hetgeen je wel van God meent te kunnen zeggen, veel meer over jou zegt, dan over God. *“Nu God dood is, kunnen we weer geloven”*, schreef een monnik.

Geloven in wat? In toenemend begrip voor mensen, in sterker wordend mededogen, in het besef, dat iedere mens zijn/haar eigen weg mag en moet gaan vanuit de situatie, waarmee hij “in het leven geworpen is”. Het recht om genuanceerdere en meer humaan geworden inzichten te mogen doorvoeren, ook al gaat het tegen vroegere morele zekerheden in.

En het geloof in het laatste woord van alles en allen omvattende liefde, onvoorwaardelijk en oneindig, niemand en niets uitsluitend. Het geloof in een nieuwe God, die verrijst uit het graf van de dode; een God, die “liefde is”, en *“die niets liever doet dan zonden vergeven; en hoe groter ze zijn, des te leuker vindt God dat”*. *“God als een onmetelijke oceaan van barmhartigheid”*, (Meister Eckhart o.p. in preken, rond 1315.)

Een God, die je altijd moet zoeken, en als je denkt dat je Hem begrijpt, is het zeker niet God, die je begrijpt. (Woorden van dezelfde Augustinus) De God van de wijdsse ruimte – de “Wite”, zoals Meister Eckhart het zei – waarin alles en iedereen mag worden, wie of wat hij ten diepste is, zoals de vrucht in de schoot van een moeder: geliefd vanaf den beginne. De God, die hoopt, dat wij worden zoals Hij: *“Die Zijn zon laat schijnen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen, en Zijn regen zendt over goeden en slechten”*.

Zo ontstaat een nieuw beeld voor de Onafbeeldbare – een meer mededogend en alomvattend beeld – : God als de weerloosheid van de alles en allen omvattende liefde; weerloos, zoals Jezus Christus zelf was en zoals hij Zijn God toonde in de Voetwassing. Die geloofshouding is zo ongeveer het tegenovergestelde van het tegenwoordige bestuur in de Rooms Katholieke kerk, dat geboetseerd is op het voorbeeld van het dictatoriale Romeinse keizerrijk, zelfs met behoud van veel van zijn titels. Maar daar waar liefde is en vriendschap – in welke vorm dan ook – en niet waar de macht is, daar is God. Wordt het Evangelie toch nog een Blijde Boodschap!

En wie werkelijk iets wil veranderen aan de macht en het machtsmisbruik binnen de Rooms Katholieke kerk zou moeten overwegen om de “Trias politica”, de drie machten: wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht – niet meer te laten in één hand: de hand van een bisschop, maar ze onderling onafhankelijk te maken. Een idee, dat in de hedendaagse beschaving al breed wordt gedragen. (Gedachte, die ik opving uit de mond van de vroegere Leuvense rector magnificus: Rik Torfs.)

Maart 2019.
Leo Raph. A. de Jong o.p.

=====

Als naschrift:

“De crisis dwingt de kerk zich te vernieuwen”, schrijft Timothy Radcliffe o.p. oud-magister van de Orde, in het tijdschrift “The Tablet”. ‘Alle andere opties zijn niet meer dan het herschikken van het meubilair.’

Het ontdekken van nieuwe vormen van kerk zijn is bij het Tweede Vaticaans Concilie al voorzien, merkt hij op, met een minder clericale kerk, mogelijk gehuwde priesters, een krachtige plek voor vrouwen en meer synodaal bestuur”.

=====